

únor 2
leden 1/2001

ZVON

Nilí přátelé.

letošní zima se přehoupla přes svoji polovinu a přesto stále dává najevo, aspoň tady v New Yorku, kdo vládne zimním měsícům. Včera napadl nový sníh a my pravděpodobně v neděli v kostele přidáme prosbu: „Pane, jenom ať nepadá sníh 18. února“, to je datum Masopustní zábavy.

28. února začínáme novou dobu postní. Popeleční středa je prvním postním dnem. Na ten den se necháme označit v kostelích popelem. Kněz nám přitom říká abychom pamatovali, že náš život je krátký a naše tělo se jednou vrátí do země: „PAMATUJ, ŽE PRACH JSI A V PRACH SE NAVRÁTÍŠ“, a také nám připomíná, abychom činili pokání a s novou intenzitou obnovili svoji víru: „ČIŇ POKÁNÍ A VĚŘ EVANGELIU“.

To, že jednou zemřeme a opustíme tento viditelný svět, je pro nás pro všechny známá skutečnost. A i když nad tím asi nepřemýšlíme každý den, určitě jsme se mnohokrát setkali v životě s pozemským koncem našich drahých příbuzných a přátel. Chci spíše připomenout tu druhou formuli, kterou uslyšíme: číň pokání a věř evangeliu. Máme – li činit pokání, je třeba dobře poznat naše chyby, selhání a přiznat si je. Potom může nastoupit cesta uzdravení. Bůh nám hříchy odpouští a dává nám sílu jít dál. Věřit evangeliu znamená ho dobře znát. Nemůžu přeci věřit v to, co neznám. Máme příležitost obnovit víru čtením Písma svatého, pozorným nasloucháním v kostele, rozmluvou s knězem, nebo navštívit biblický kroužek atd. Možností je hodně, záleží na nás, co si vybereme a čemu dáme přednost. Nezapomeňme, že Popeleční středa je dnem přísného postu. Přeji Vám hodně úspěchů v hledání obnovy své víry. Víry v Boha a v tento svět, který je Božím stvořením. P. Antonín

Pane,

Udělej ze mne nástroj svého pokoje, abych přinášel

lásku – kde je nenávisť,
odpuštění – kde je urážka
jednotu – kde je nesvornost
víru – kde je pochybnost
pravdu – kde je blud
naději – kde je zoufalství
radost – kde je smutek
světlo – kde vládne tma

Pomoz mi, abych netoužil

po útěše – ale těšil
po porozumění – ale rozuměl,
po lásce – ale miloval.

Vždyť,

kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu je odpuštěno,
kdo umírá, vstane k životu.

(František z Assisi)

Slavíme v měsíci březnu

V tomto měsíci jsem vybral dva svátky světců méně známých. Další svátky jsou velmi známé a zvláště pak svátek svatého Josefa je u nás doma oslavován.

8. březen Sv. Jan z Boha , řeholník

Narodil se v Portugalsku v roce 1495. Do svých 42 let vystřídal mnoho zaměstnání: byl pastýřem, vojákem, pouličním prodávčem a nakonec knihkupcem v Granadě na jihu Španělsku. Když slyšel kázat b. Jana z Avily, změnil své chování a způsob života tak okázale, že ho zavřeli jako blázná. Poznal kruté prostředí tehdejších lazaretů, a rozhodl se zasvětit zbytek svého života zcela péči o nemocné. Dbal na to, aby se v nemocnici, kterou založil, jednalo s nemocnými podle hygienických zásad, se skutečnými znalostmi a především s opravdovou láskou. Postupně se k němu přidávali další obětaví muži, a tak vznikl řád milosrdných bratří. Je patronem všech nemocnic.

15. březen Sv. Klement Maria Hofbauer, kněz

Méně známý světec se narodil 26.12. 1751 v Tasovicích u Znojma jako syn českého řezníka Dvořáka. Vyučil se pekařem, ale z touhy po kněžství začal studovat. Několikrát putoval do Říma, vstoupil tam do kongregace redemptoristů a byl vysvěcen na kněze. V letech 1787- 1808 působil ve Varšavě a založil tam první klášter redemptoristů severně od Alp. Když Napoleon po dobytí Varšavy zakázal všechna řeholní společenství, přesídlil do Vídně. Jako kazatel, duchovní zpravce a zpovědník měl značný vliv na všechny vrstvy obyvatelstva. Protože nechtěl přijmout zásady tehdy módního osvícenského josefinismu, podle nichž se měla církev stát nástrojem v rukou panovníka, byl dán pod policejní dohled. Na sklonku života dosáhl souhlasu k působení redemptoristů na rakouském území (20. dubna 1820). Sám se toho dne nedožil, zemřel 15.března 1820.

17. března Sv. Patrik, biskup (patron Irska a města New York)

Narodil se kolem roku 385 v Británii. Když mu bylo 16 let, unesli ho piráti a prodali v Irsku sedlákovi. Tam šest roků pásal ovce, potom se mu podařilo utéci a vrátit se k rodičům. Vystudoval v Galii, stal se knězem, po návratu do Británie byl vysvěcen na biskupa a spolu s několika druhy odešel jako misionář znovu do Irska.

19. března Sv. Josef, Snoubenec Panny Marie

Zmiňují se o něm evangelisté Matouš a Lukáš při líčení Ježíšova dětství. Ostatní zprávy jsou apokryfní a nelze je brát vážně. Jeho svátek se slaví od 10. století. Jméno Josef bylo, a nyní i když méně, je oblíbené v naší vlasti. Na svatého Josefa se často pořádají Josefovské zábavy.

25. března Zvěstování Páně

Tato slavnost připomíná den (devět měsíců před narození Ježíše Krista), kdy byl anděl poslán k Panně Marii a zvěstoval jí, že se má stát matkou Mesiáše, Syna Božího. Ústředním bodem oslavy je tajemství vtělení věčného Slova, počátek naší spásy. Tato událost z Nového zákona snad nejvíce inspirovala malíře všech dob a generací.

Z „Vyznání“ svatého Patrika

Neúnavně vzdávám Bohu díky, že mě v den mé zkoušky zachoval věrným, takže mu dnes mohu s důvěrou přinést oběť. Jako živou oběť přináším svou duši Kristu, svému Pánu, neboť mě uchránil od všech mých soužení, takže mohu říci: Kdo jsem, Pane, a k čemu mě voláš, zes mě tak božsky zaštitil? Vždyť se mohu dnes ustavičně radovat uprostřed všech národů a velebit tvoje jméno, kdekoli budu, a to nejen ve štěstí, ale i v neštěstí. Ať se mi přihodí cokoli, dobré i zlé, musím to přijmout stejně ochotně a ustavičně děkovat Bohu, protože mi ukázal, že mu mám bez váhání až do konce věřit, a protože mě vyslyšel. A tak, ač neschopný, smím v těchto dnech přistoupit k započetí tohoto tak zbožného a podivuhodného díla a následovat ony muže, o kterých už kdysi Pán předpověděl, že budou zvěstovat jeho evangelium na svědectví všem národům.

Odkud se mi dostalo této moudrosti, kterou jsem dřív neměl, neboť jsem ani neznal počet dní a o Bohu neměl ani tušení? Odkud se mi později dostalo toho velikého a spasitelného daru poznání Boha a lásky k němu, že jsem opustil vlast a rodiče a šel hledat evangelium mezi Iry, že jsem snášel urážky od nevěřících, že jsem přijímal na své pouti hojnou potupu a četná pronásledování, ba i pouta, a že jsem svou svobodu dal do služeb jiných?

A budu-li toho hoden, jsem hotov nasadit i svůj život pro jeho jméno, bez váhání a s radostí, a jestliže mi to Bůh dopřeje, přeji si za neho i zemřít. Vždyť jsem vůči Bohu velkým dlužníkem. Dal mi přece tu velikou milost, že se skrze mne četné národy znovuzrodily pro Boha a daly se na cestu k dokonalosti a že se pro ně všude světí duchovní, ačkoli tento lid teprve nadávno došel k víře, shromážděn Pánem ze všech končin země, jak to kdysi předpověděl ústy proroků: „Od končí země k tobě přijdou národy a řeknou: Falešné bůžky si udělali naši otcové, nejsou k ničemu.“ A jinde: „Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.“

Chci teď očekávat, že se naplní zaslíbení toho, jenž zajisté nikdy neklame. On v evangeliu slibil: Přijdou od východu i od západu a zaujmou u stolu místo s Abrahámem, Izákem a Jakubem. A tak věříme, že věřící přijdou z celého světa.

Poslání

(Z knihy Bruno Ferrero: Další příběhy pro potěchu duše)

Po dlouhé době společného života v rozjímání a studiu se měli tři mnichovi žáci vydat do světa za svým posláním. Za deset let přijeli svého učitele navštívit. Staříčkový mnich jim řekl, aby se posadili kolem něj, protože už nemohl chodit. Každý mu začal vyprávět, co prožil.

„Já jsem napsal spoustu knih a prodal jsem miliony výtisků,“ prohlásil první se stopou pýchy v hlase. „Zahltil jsi svět papírem,“ odpověděl učitel.

„Já jsem kázal na tisíci místech.“ „Ty jsi zahltil svět slovy,“ řekl na to učitel.

Pak promluvil třetí: „Přinesl jsem ti polštář, aby sis na něj mohl položit bolavé nohy,“ řekl.

Učitel se usmál: „Ty jsi našel BOHA.“

O přípravě nového církevního zákona jednali v Praze premiér Miloš Zeman, místopředseda vlády Pavel Rychetský a ministr kultury Pavel Dostál s kardinálem Miloslavem Vlkem, předsedou České biskupské konference Janem Graubnerem a jeho zástupcem Dominikem Dukou. Podle mluvčího vlády Libora Roučka bylo dosaženo významného pokroku. Podle této pozitivní zprávy mělo konečně dojít k nalezení shody mezi právním řádem České republiky a kanonickým právem katolické církve. Zdá se, že současná levicová vláda nakonec dospěje k tomu, co nedokázala žádná z předchozích vlád, totiž vyřešit naráz otázku církevních restitucí, financování církvi a vytvoření podmínek pro jejich bezproblémové fungování. Po loňském setkání premiéra Miloše Zemana s papežem Janem Pavlem II. se skutečně věci dávají do pohybu. Smlouva mezi českým státem a Vatikánem má být právnícká a obsahovat mj. působení církve v armádě, školství, zdravotnictví apod. Podstatou dojednání ale je, že česká vláda chystá založení církevního fondu, do něhož by stát vložil majetek, který církvím zabavil komunistický režim. Z něho by pak církve byly financovány. Dále vláda počítá s daňovými asignacemi do jednoho procenta, které by měly zahrnovat i církve.

Podle mluvčího České biskupské konference Daniela Hermana představuje hodnota dosud nevráceného církevního majetku 112 miliard korun, takže při jednoprocentní roční výnosnosti by to znamenalo příjem dvakrát vyšší, než je současný státní příspěvek - ten loni činil 630 milionů korun. Samozřejmě by se vláda musela podílet na financování školských, charitativních a zdravotních zařízení a musela by také nést společně s církvemi a obcemi faktickou i finanční odpovědnost za kulturní dědictví.

Podpora Indii

Zemětřesením postižené Indii poskytla finanční pomoc ve výši půl milionu korun synodní rada Českobratrské církve evangelické. Prostředky uvolnila z pohotovostního církevního fondu pro charitativní a sociální pomoc a poskytla je humanitárním organizacím. Bezprostředně po katastrofě už poukázala postiženým oblastem v Indii 100 000 korun česká pobočka křesťanské humanitární organizace ADRA. Okamžitou finanční pomoc ve výši 250 000 korun poskytla také Česká katolická charita. Větší část peněz pochází z loňské a letošní tříkrálové sbírky. Konto na pomoc Indii založil i Český Červený kříž a jeden a půl milionu korun poskytne postiženým oblastem ministerstvo zahraničí.

Tříkrálová sbírka

Rekordních 30 milionů korun vynesla tzv. tříkrálová sbírka, kterou začátkem ledna zorganizovala Česká katolická charita. Česká televize k jejímu úspěchu přispěla odvysíláním 27 propagačních spotů. Do pokladniček bylo vybráno 22 milionů korun a v průběhu dalších dnů přibýlo na konto charity 26 tisíc složenek. Tím se celkový výtěžek vyšplhal na 30 milionů korun. V době, kdy celý nápad vznikl, si pravděpodobně nikdo nemyslel, že na konci bude vůbec nejúspěšnější charitativní sbírka v naší zemi. I lidé, kteří za celým projektem stáli, jsou množstvím peněz příjemně zaskočení. Jaroslav Kopřiva, generální sekretář sdružení Česká katolická charita dodává: „My jsme

velmi příjemně překvapení a potěšení. Část peněz bude teď rozeslána na dobročinné projekty po celé republice. Další část půjde do zahraničí, hlavně do Salvadoru, kde po nedávném zemětřesení trpí desítky tisíc lidí.“ Koledující děti v kostýmech tří králů budete moci vidět i příští rok. Podle všech, kteří se na letošním projektu podíleli, by totiž byla velká škoda v tak úspěšném projektu nepokračovat.

Česká bible v Remeši

Nedaleko středověké katedrály ve francouzské Remeši se nachází městská knihovna, Bibliothèque de Reims. Mezi jinými skvosty vlastní i prastarou knihu biblických evangelíí, na kterou od 16. století při korunovačních obřadech přísahali francouzští panovníci. Zvláštností je, že unikátní památka není místního původu, ale pochází z Čech, konkrétně z bývalého Emauzského kláštera Na Slovanech v Praze, který dodnes stojí nedaleko Karlova náměstí.

Na prvních třiceti dvou je text psán cyrilicí, zbývajících dvaadesát hlaholicí. Hlaholice a cyrilice vyvolala ve Francii značné spekulace. Věřilo se, že jde o písmo indické, řecké, syrské nebo arménské. To jen podporovalo hypotézy o velkém stáří a vzácnosti památky. Rukopis se tak stal součástí pokladu remešské katedrály. Že text je ve staroslověnštině a psaný písmem věrozvěstů Cyrila a Metoděje, to rozluštil až v roce 1839 polský učenec Corvinus Jastrzebski. Po přečtení také zjistil, že kniha pochází z kláštera, který v Praze založil v listopadu 1347 Otec vlasti Karel IV.

**Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii, NYC
Pořádá v neděli 18. února po mši svaté v hale naproti kostelu**

MASOPUSTNÍ ZÁBAVU

Obědy se vydávají od 12 hodin
Později odpoledne párky, klobásy, káva, čaj a další speciality
Od 1.00 do 6.00 hraje

KRAJANSKÁ HUDBA KONTAKTY

pod vedením Jozefa Juráši s repertoárem českých a slovenských písní.
Odpoledne zpestří taneční skupina LIMBORA a lidová hudba PAJTÁŠI

PŘIJĎTE SE POBAVIT A PŘIVEĎTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ !

Církev půst nevynalezla, nýbrž jen převzala a rozvinula postní praxi židovství a názory řecko-římského světa ohledně postu.

Chápání postu jakožto boje proti neřestem nacházíme především ve starém mnišství. Mniši nasazují půst jako osvědčený prostředek do zápasu o čistotu srdce, která je jejich vlastním cílem... Postem mnich započíná boj proti neřestem, proti nepřátelům duše, které ho chtějí odvést od plného zaměření k Bohu.

Jistěže je nedobré, zřekneme – li se každého požitku a staneme se sami nepoživatelnými pro druhé. Ale o to v postu vůbec nejde. Spíše jde o poznání toho, co mne vlastně drží, jaká nosná síla mě nese, z čeho v podstatě žiji.

Postem snímám slupku, která kryje mé vířící myšlenky a city. Tak může vyjít na povrch vše, co je ve mně: má nesplněná přání a touhy, myšlenky kroužící jen kolem mne samého, mého úspěchu, majetku, zdraví, mého sebepotvrzení, kolem mých citů jako je hněv, hořkost a smutek. Mé rány pracně přikryté se náhle otevřou. Všechno potlačené vyjde nejevo. Půst mi odkrývá, kdo jsem. Ukazuje mi má ohrožení a naznačuje mi, kde musím začít s bojem.

Samo poznání vlastního stínu už znamená značný kus cesty za pokorou. Půst-nás vyvádí až k naší mezi. Jasně nám ukazuje, že jsme lidé tělem i duší, a nad své tělo se nemůžeme povznést. Rovněž nám půst připomíná, že nemůžeme tělo odvrhovat nebo s ním libovolně zacházet. Musíme je přijmout – právě v jeho potřebnosti.

Půst nesmí vést k popření života a především nesmíme proti sobě bojovat postem ze strachu před pudovými hnutími. Strach je vždy špatný rádce, obzvláště v zacházení s pudy. Jde spíš o to, abychom v sobě dovedli postem vyvolat to, co je dobré... Půst chce pudům odejmout pouze jejich nadměrnost a nezkrocenost. Nepostíme se ze strachu před jídlem nebo sexualitou, ale v naději, že budeme vůči svým pudům svobodnější, že nad námi nebudou vládnout.

Jakmile půst vzbuzuje pýchu, pak je to vždy znamení, že zacházíme se svými pudy příliš tvrdě. Myslíme si pak, že je zvládneme vlastní silou. Chceme v sobě potlačit „zvíře“, zlomit jeho sílu a tak se jevit očím druhých lepší. Pohled druhých nás pohání k této postní tvrdosti.

Tělesný půst musí být spojen s postem ducha, tj. se zdrženlivostí od zlých myšlenek.

Kdo se postí a zůstává pyšný, nepochopil podstatu postu. Pravý půst vždy vede člověka k pokoře.

Mše svaté odsloužené v období od 16. ledna do 11. února 2001

DATA	MYS	PARG
16-Jan-01	Za Mary Horak	rodina Bláhova
17-Jan-01	Za Mary Fila	Anežka Šantorová
18-Jan-01	Za Mary Fila	Československý klub Manhasset
19-Jan-01	Za Mary Horak	Československý klub Manhasset
20-Jan-01	Za krajanskou rodinu	
20-Jan-01	Svatba, Ferdinand Svoboda a Klára Čermáková	
21-Jan-01	Za rodiče Marii a Jana Kašparovy	Miroslav Kašpar
24-Jan-01	Za Borise Janáčka a všechny zemřelé členy Národního svazu českých katolíků	prof. Zdeněk Rutar
25-Jan-01	Za Mary Horak	Anežka Šantorová
26-Jan-01	Za Boží ochranu pro Milana Večeřu	manželka a děti
27-Jan-01	Za zemřelého otce Václava Jelínka	rodina Jelínkova
28-Jan-01	Za Josefa Mareše	J. Marešová a A. Benáčková
30-Jan-01	Za Mary Horak	rodina Jurčíkova
01-Feb-01	Za zemřelou Dr. Zorku Kubiasovou	Libuše Šíroková
02-Feb-01	Za krajanskou rodinu	
03-Feb-01	Za rodiče na poděkování za 50 let společného života	Fr. Antonín
04-Feb-01	Za Annastazii Rankin	rodina Jelínkova
06-Feb-01	Za zemř. Aloise Petra Hanáka (druhé výročí)	Milada Hanák
07-Feb-01	Na poděkování P.Bohu za zdraví a za rod. z obou stran	František. Daněk
08-Feb-01	Za zemřelé rodiče Helenu a Julii Markovičovy	Jan Markovič
09-Feb-01	Za zemřelého otce Josefa Ministra a celou živou a zemřelou rodinu	Jerome Minister
10-Feb-01	Za krajanskou rodinu	
11-Feb-01	Na poděkování Pánu Bohu za 75let života	rodina Sedláčková

Oznámení úmrtí

11. ledna 2001 zemřel v Brně Dr. Emil Petřík. Dlouhá léta žil Chicagu a byl spoluredaktorem časopisů KATOLÍK a NÁROD.

V Torontu dne 19.ledna 2001 měl pohřeb Dr. Josef Broušek. Velmi se angažoval v katolických hnutích Knight of Columbus a Alhambra.

Odpočinutí věčné ať jim dá všemohoucí Bůh.

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci březnu oslaví narozeniny:

Rachel Munzar 1.března, Libuše Šíroká 2.března, Jiří Krátký 7. března, Věra S. Kolasa 11. března, Helen Kiesel 15. března, Dagmar Rennerová 15. března, František Fojtík 17. března, Anna Hnízdová 24. března, Věra Křenková 26. března, Oktávie Mučková 26. března, Anna Benáčková 31. března.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

John C. Jangl, Svato & Blanka Kudej, Gustav E. Ulč, rodina Jurčková, Miroslav Kašpar, Zita D. Lehm, Catherine Kohout, Zdeněk Vašátko & Božena Kučerová, Alena B. Homolac.

Krajské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně. **Slovenská mše sv.** každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576
Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

